

У процесі реферування усвідомлення потребує той факт, що зміст реферату є похідним від змісту документа, який реферується. Отже, основне завдання виявляється в тому, щоб встановити змістовну відповідність або семантичну тотожність реферату та першоджерела. Для вирішення цього завдання застосовують критерії семантичної адекватності та семантичної еквівалентності; перший — для оцінювання точності (адекватності) реферування, другий — для оцінювання ступеня повноти відбиття змісту первинного документа в рефераті. Семантично адекватним вважається такий реферат, у якому в скороченій формі, але без змін та інтерпретації відбивається основний зміст первинного документа. Додаткова інформація довідкового або оцінювального характеру, що в окремих випадках може залучатись до тексту реферату, не повинна впливати на змістовну відповідність документа, який реферують. Семантично еквівалентним можна вважати реферат, який містить усю інформацію, яка відбита у тексті першоджерела. Але цей критерій носить певну гіпотетичність, бо такого реферату бути не може, адже реферування завжди передбачає певну втрату інформації.

Ступінь семантичної еквівалентності слід розглядати як здатність реферату задовольняти інформаційні потреби користувача (в якій мірі він може замінити читання первинного документа) [1].

Лінійно-композиційна структура наукового тексту визначається міцністю семантичних зв'язків між лінійними фрагментами тексту. Вона знаходить своє відображення у членуванні тексту на відносно самостійні у змістовному значенні лінійні відрізки — вступ, основну частину тексту (з можливим подальшим поділом на підрозділи, в яких описуються завдання, методи дослідження, проведені експерименти, обговорюються їхні результати тощо) та заключну частину.

Когнітивна (пізнавальна) структура наукового тексту визначається розподіленням у тексті елементів, що несуть нові знання, відбивають та пояснюють нові поняття. У центральних розділах тексту (в основній частині) найчастіше зустрічаються терміни з великою, відносно вступу та заключної частини, інформаційною значимістю. Це свідчить

про те, що у вступі та заключній частині перевага надається термінам з більш загальним значенням, а саме, індикативним маркерам, а у центральних розділах — інформаційно насиченим термінам, тобто інформаційним маркерам [4; 5].

Стосовно текстів наукових статей, то, як правило, їхні тексти складаються з фрагментів, які умовно можна поділити на: описові та конструктивні. До перших належить: опис пристроїв та конструкцій; викладення сутності експеримента; його обговорення тощо. До другої — відноситься безпосередньо концептуальна частина наукового тексту — викладення гіпотези, наукових методів, винаходів, запропонованих пристроїв та систем, що фактично і є комунікативним завданням автора [3, с.20].

"Нові" терміни, як правило, концентруються в центральних фрагментах відповідних структур тексту: в центральних розділах статті їх більше, ніж у вступі чи заключній частині; в центральних абзацах розділу їх більше, ніж у перших та останніх; у центральних реченнях абзацу вони зустрічаються частіше, ніж у першому чи останньому.

Отже, знання складних понять, пов'язаних зі згорганням інформації, надає дипломованим бібліотечним працівникам широкий спектр можливостей для пошуку роботи в інформаційній сфері.

Список використаної літератури

1. *Леонов В. П.* Об оценке понятности рефератов / В. П. Леонов, Н. Э. Сергеева // НТИ. Серия 1. — 1980. — № 8. — С. 1—6.
2. *Подпольный Д. Ф.* Об определении значимости слова / Д. Ф. Подпольный // НТИ. Серия 2. — 1989. — № 2. — С. 9—15.
3. *Скоруходько Э. Ф.* Информационная ценность термина в научном тексте (индикативные и информативные маркеры) / Э. Ф. Скоруходько // НТИ. Серия 2. — 1998. — № 9. — С. 13—22.
4. *Скоруходько Э. Ф.* Роль системо- и текстообусловленных характеристик термина в частотном индексировании научных текстов / Э. Ф. Скоруходько // НТИ. Серия 2. — 2002. — № 8. — С. 1—6.
5. *Скоруходько Э. Ф.* Термины, выражающие новые знания / Э. Ф. Скоруходько // НТИ. Серия 2. — 1999. — № 4. — С. 13—22.

УДК 025.7/9(477.83/.86)

Бібліотечно-інформаційні ресурси Галичини: питання формування та забезпечення доступу

*Ірина Головацька,
здобувач ХДАК*

У статті висвітлюються сучасні проблеми формування бібліотечно-інформаційних ресурсів Галичини та пропонуються заходи для підвищення ефективності доступу до них.

В статье освещаются современные проблемы формирования библиотечно-информационных ресурсов Галичины и предлагаются мероприятия по повышению эффективности доступа к ним.

In the article the modern problems of formation of librarian-informative resources of Galichiny are lighted and measures on the rise of efficiency of access to them are offered.

Важливим сегментом національного інформаційного та соціокультурного простору України є регіональні інформаційні ресурси, які утворюють підґрунтя інформаційного потенціалу регіону. Від якості формування інформаційного потенціалу регіону як стратегічного арсеналу держави залежать ефективність реалізації регіональної інформаційної політики, національної політики і, врешті-решт, — національна безпека та інформаційний суверенітет нашої держави. Завдяки чітко структурованим документно-інформаційним ресурсам (ДІР) окремих регіонів України забезпечується право на вільний доступ до інформації, регламентований чинними національними та міжнародними нормативно-правовими актами.

Аксіологічна проблема зберігання та використання документно-інформаційних ресурсів (локальних, регіональних та національних) стає надзвичайно актуальною в період переходу від постіндустріального до інформаційного суспільства. Вона тісно пов'язана з найважливішими завданнями інформатизації, що постають перед Україною. Стаття має на меті висвітлити сучасні проблеми формування

бібліотечно-інформаційних ресурсів Галичини та запропонувати заходи для підвищення ефективності доступу до них.

Проблеми формування й використання бібліотечно-інформаційних ресурсів розглядаються в публікаціях Й. Масляниці, О. Сосніна, Л. Шиманського, Г. Обвінцєвої, І. Давидової, І. Кураса, З. Савіної, Л. Любаренко, Н. Самохіної. Однак питання сучасного стану системи інформаційних ресурсів окремих регіонів України недостатньо досліджені.

Краєзнавчі документно-інформаційні ресурси західного регіону, до якого відноситься Галичина, — це зовсім невичений масив інформації, який є потужним арсеналом засобів розвитку його економічної інфраструктури, зокрема туристичної (рекреаційної) галузі. Галичина — край туризму, що розвивається, тому для неї особливо актуальною є тема повноцінного формування та збереження краєзнавчих рекреаційних ресурсів, що дають змогу залучити вагомі вітчизняні та зарубіжні інвестиції в її економічну інфраструктуру.

Основною проблемою для західного регіону, пов'язаною з інформаційними ресурсами, є збереженість та ефективне функціонування документно-інформаційної системи (бібліотек, музеїв, архівів, органів НТІ) в умовах відсутності координації між цими структурами. Ця ситуація спричиняє невідповідне дублювання інформації та економічні витрати на її опрацювання.

Вирішення питання функціонування соціальних інституцій генерації, акумуляції, зберігання і трансляції інформації в умовах відсутності єдиного координаційного центру і методів опрацювання інформаційних ресурсів є першочерговим завданням, що стоїть перед працівниками документально-інформаційної сфери Галичини.

Сьогодні в області нараховується 738 закладів культури, в тому числі — 70 громадських і 17 державних музеїв. Бібліотечна мережа об'єднує 757 бібліотек різних рівнів та відомчого підпорядкування, послугами яких користується 561 тисяча жителів краю [4].

Практика впровадження новітніх інформаційно-бібліотечних технологій у Галичині перебуває ще на рівні окремих апробацій та перших кроків. Читачам обласної універсальної наукової бібліотеки (ОУНБ) ім. І. Я. Франка надано безплатний доступ до вітчизняних та світових джерел інформації через мережу Інтернет. Завдяки спільному проекту бібліотеки та Посольства США в Україні разом з Міжнародним фондом "Відродження" та за підтримки облдержадміністрації реалізується проект створення інформаційного порталу, зведеного електронного каталогу. Завершується робота з переведення інформації в електронну версію. На базі ОУНБ діє Центр європейської інформації, який безплатно надає вичерпні дані про перспективи інтеграції України до НАТО [4]. Такі центри заплановано відкрити і в інших бібліотеках області.

На базі обласної дитячої бібліотеки за сприяння Всеукраїнського консорціуму інформації (філії якого, до речі, є у ряді областей України, що створює передумови для кооперації та інтеграції ресурсів) відкрито Центр інформаційних технологій, який надає користувачам різнопланову інформацію. Процеси інформатизації відбуваються і в міській бібліотечній централізованій мережі, вони розгортаються у напрямі впровадження автоматизованої бібліотечно-інформаційної системи в міській ЦБС. Книгозбірням середніх спеціальних навчальних закладів запропоновано програми для створення електронних каталогів та ведення обслуговування в автоматизованому режимі. Бібліотеки провідних вищих навчальних закладів краю активно впроваджують автоматизовані бібліотечно-інформаційні системи у практику своєї роботи. Дещо гірша ситуація склалася у практиці функціонування бібліотек окремих підприємств, що пояснюється, насамперед, економічними чинниками: скорочен-

ням кількості самих підприємств та недостатнім фінансуванням існуючих.

Проте слід зазначити, що процеси інформатизації бібліотечних установ Галичини відбуваються безсистемно і нескоординовано між інституціями різних галузей, відомств та рівнів. А об'єктивна реальність висуває нагальну необхідність співпраці та кооперації інформаційних ресурсів на вищих рівнях, — об'єднання різних соціальних інститутів інформації в єдину регіональну інформаційну мережу. Виникає необхідність створення інтегрованої системи національних ресурсів, умов для інтерактивного спілкування фахівців з проблем формування електронних бібліотечних ресурсів, депозитаріїв електронних документів, бібліографічних посібників електронних ресурсів.

Систему органів НТІ Галичини представляє Івано-Франківський Центр наукової, технічної, економічної інформації (ЦНТЕІ), в минулому — потужний генератор та акумулятор різнопланової інформації з великим обсягом документопотоку. Сьогодні він перебуває далеко не в кращому становищі. Останнє обумовлене переходом (ЦНТЕІ) на часткове самофінансування, що не дає йому змоги ефективно функціонувати і призводить до втрати провідних позицій на ринку інформації.

Для вирішення стратегічних і тактичних завдань щодо подальшого розвитку інфраструктури інформаційного ринку, прийняття оптимальних наукових рішень ЦНТЕІ накопичує та опрацьовує інформацію про основні соціально-економічні показники розвитку регіону, враховуючи його демографічний, природно-ресурсний та економічний потенціал. Було проведено науково-дослідну роботу "Організація збирання даних в Івано-Франківській області та розроблення технології оброблення й аналізу великих масивів інформації в автоматизованому режимі" [5]. Налагоджено систему збирання даних і розроблено технологію опрацювання та аналізу різнопланової інформації в автоматизованому режимі для інформаційного забезпечення регіональної політики в Івано-Франківській області.

Івано-Франківський ЦНТЕІ пропонує комплекс інформаційного обслуговування у сфері науки, техніки, інтелектуальної власності та економіки. Працівники центру забезпечують користувачів інформацією на будь-яких видах носіїв (електронних, паперових, магнітних, оптичних).

База даних ЦНТЕІ — всесвітній інформаційний ресурс, який містить міжнародну базу даних із 150 країн світу. Інформаційно-пошукові послуги центру надають можливість:

- здійснювати пошук та інформувати щодо особливостей зарубіжного законодавства та нормативної бази відповідно до замовленої тематики;
- готувати огляд сучасних і перспективних технологій у визначеній галузі та з конкретної проблеми;
- надавати відомості про розробників, виробників, постачальників технічного обладнання та комплектуючих, дані щодо технічних та цінових характеристик тощо;
- проводити інформаційний пошук та здійснювати моніторинг ринку товарів і послуг у режимі постійно діючого запиту;
- проводити маркетингові дослідження ринку, здійснювати пошук партнерів в Україні та за кордоном;
- готувати паспорт (досьє) фірми, надавати відомості про її реєстрацію, економічні показники;
- рекламувати діяльність та продукцію замовника через мережу Інтернет;
- аналізувати пропозиції зарубіжних партнерів стосовно трансферу технологій, спільних венчурних проектів, інвестицій тощо;
- розміщувати (з метою продажу на світовому ринку) і здійснювати пошук пропозицій з інтелек-

туальної власності (ідей, розроблень, технологій, "ноу-хау") в Міжнародному банку технологій та ділових можливостей;

- здійснювати патентні дослідження;
- розробляти та оформляти заявочні документи на знаки для товарів і послуг, промислові візріці, інтелектуальну власність.

У фонді ЦНТЕІ зосереджено понад 2,7 млн нормативних документів, підручників, періодичних інформаційних видань, патентних і охоронних документів на промислову та інтелектуальну власність, державних та міждержавних стандартів, державних будівельних норм, промислових каталогів тощо.

У зв'язку з постійним підвищенням витрат на обслуговування, утримання та експлуатацію службових приміщень, відсутність бюджетного фінансування проекту "Розроблення методичних, технологічних та організаційних засад функціонування регіональної ланки і корпоративної мережі науково-технічної інформації в Івано-Франківській області", ЦНТЕІ змушений здавати в оренду 2550, 0 кв. м загальної площі (з 6823, 72 кв. м) [5].

Для виконання покладених статутних зобов'язань у ЦНТЕІ знаходиться 32 одиниці комп'ютерного, 5 — поліграфічного, 5 — іншого обладнання для здійснення видавничих і рекламних послуг. Технологічне обладнання Івано-Франківського ЦНТЕІ використовують у формуванні електронних інформаційних ресурсів у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, поширенні й використанні усіх видів науково-технічної та економічної інформації, комплектуванні баз і банків даних. Сучасні інформаційні технології ЦНТЕІ представлені: локальною мережею ПЕОМ, веб-сервером та виділенням для нього каналом, інформаційно-пошуковими системами. Окремі інформаційні центри приватного сектору не займаються впорядкуванням інформаційних ресурсів, а найчастіше лише надають незначний перелік послуг, пов'язаних з доступом до глобальної мережі Інтернет.

Нині слід констатувати відсутність налагодженої, чітко скоординованої роботи між окремими органами НТІ Галичини, про що уже йшлося. Одним із шляхів вирішення цих питань є уніфікація підходів до створення спільних баз даних бібліотечних та інформаційних ресурсів. Розв'язання проблеми відсутності координації між окремими закладами документно-інформаційної системи Галичини вбачається також у кооперації закладів документно-інформаційних комунікацій і за такими напрямками, як розвиток фондів, збереження документних ресурсів, надання доступу до них та корпоративної каталогізації, створення спільних депозитаріїв. "Від ізольованості — до кооперації, від кооперації — до консорціумів" — таке гасло виникло в результаті використання світового досвіду функціонування документно-інформаційної системи та визначення тенденцій її подальшого розвитку.

Суть кооперації фондів полягає у розподілі між різними закладами відповідальності за комплектування і збереження різних видів документів. Складовою цієї концепції є формування розподіленого національного фонду офіційних документів, у тому числі неопублікованих. Саме ця тема розробляється у рамках Програми загальної доступності публікацій (UAP) ІФЛА. Співпраця з інформаційно-бібліографічного обслуговування та надання доступу до документних ресурсів шляхом створення вільного отримання інформації через співпрацю з видавцями та провайдерями інформації — інші, не менш ефективні форми кооперації.

Ідея про неї в сфері інформаційно-бібліографічного обслуговування існує давно, і ця діяльність стрімко розвивається у світі. Але в Україні вона — лише започатковується. На регіональному рівні активно розвивається кооперація обласних бібліотек Тернопільської, Чернівецької, Хмельницької областей. Доцільним буде доповнити цей

список Івано-Франківською обласною бібліотекою. Регіональний рівень є тільки частиною, початковим етапом на шляху до міжрегіонального, національного та глобального рівнів кооперації.

Наступний етап співпраці місцевих закладів документно-інформаційної комунікації — так звана "корпоративна каталогізація". Вона полягає в добровільному об'єднанні різних закладів документно-інформаційної системи з метою спільного одноразового наукового опрацювання документованої інформації та її подальшого відображення в електронному каталозі і наданні до нього доступу віддаленим користувачам. Над формуванням традиційних і нових інформаційних продуктів — електронних каталогів, різноманітних баз даних, порталів, електронних бібліотек нині працює чимало інформаційних працівників області, при цьому — часто дублюючи один одного. Цього можна уникнути, використовуючи одночасно різні види кооперації.

З часом актуальність вирішення питання співпраці різних соціальних інституцій краю не лише не зменшиться, а й значно зросте. Це пов'язано із збільшенням документопотоків та необхідністю їхнього оперативного опрацювання з використанням існуючого арсеналу технічних засобів та новітніх технологій. Місцеві інформаційні заклади вже зараз накопичують велику кількість документних ресурсів, для зберігання яких потрібно значні площі. Ефективно вирішити цю проблему можна шляхом створення мікрокопій документів.

Одним із виходів з ситуації, коли між різними закладами документно-інформаційної системи відсутня координація, може стати також використання світового досвіду створення спільних депозитаріїв, у яких зберігатимуться малозапитувані документи місцевих інформаційних закладів, звільняючи таким чином значні за обсягом площі для активної частини інформаційно-документальних ресурсів та нових надходжень [8]. Це дає, до речі, значну економію коштів. У Галичині немає досвіду використання депозитаріїв, хоча їхня необхідність значно зростатиме в міру накопичення загального документопотоку.

Упровадження кооперації та інтеграції, а також інформаційних технологій у діяльність бібліотек, органів НТІ Галичини дасть можливість їхнім працівникам брати активну участь у формуванні інформаційної культури місцевих споживачів інформації, рівень якої в більшості мешканців Галичини залишається низьким, тобто існує яскраво виражений, так званий "цифровий розрив", особливо характерний для жителів із сільської місцевості та гірських районів області. Подолання "цифрового розриву" та підвищення рівня інформаційної культури населення має стати одним з головних напрямів діяльності інформаційних працівників. Адже саме вони зобов'язані здійснювати повноцінне обслуговування, виступати інформаційними посередниками у системі "інформація — споживач". На практиці, на жаль, домінує інертність, відверте небажання ламати кригу стереотипів мислення та пристосовуватися до вже існуючих явищ об'єктивної реальності.

Кооперація, підвищення рівня інформаційної культури населення — важливі складники у налагодженні координації між закладами документно-інформаційних комунікацій, але, насамперед, необхідно зосередити увагу на організаційно-структурних особливостях документно-інформаційних ресурсів Галичини. У цьому питанні раніше превалював відомчо-галузевий принцип: найважливішим критерієм диференціації місцевих інформаційних ресурсів вважався їхній поділ відповідно до приналежності закладу, в якому вони накопичувалися, до певного відомства чи галузі. Наступним принципом класифікації виступав територіальний як найдоцільніший, першочерговий. Це пояснюється його впливом у межах макросистеми єдиного інформаційного простору та соціуму, а галузевий принцип варто використовувати вже як вторинний, підпорядкований територіальному.

Чітка організаційна структура документно-інформаційних ресурсів та її знання інформаційними працівниками значно полегшує орієнтацію в інформаційному просторі, знімає інформаційні бар'єри між різними органами документно-інформаційної системи та користувачами і забезпечує доступ до віддалених документальних джерел.

Ефективне розв'язання цього завдання вбачається у напрацюванні результатів у таких напрямках:

- створення єдиної інтегруючої місцевої державної програми розвитку для усіх соціальних інституцій документно-інформаційної системи;
- формування сукупного документно-інформаційного ресурсу Галичини у відповідності зі структурою інформаційних потреб споживачів інформації;
- розширення спектра інформаційних послуг та вдосконалення нормативно-правової бази їхнього надання;
- уніфікації та стандартизації аналітико-синтетичного опрацювання документів;
- розроблення та впровадження єдиної схеми класифікації (диференціації) ресурсів;
- розвитку системи кадрового забезпечення документно-інформаційної сфери;
- подоланні "цифрового розриву", суб'єктивних бар'єрів на шляху "інформація — споживач";
- кооперації та інтеграції між різними закладами документальних комунікацій, причому об'єднання ресурсів має відбуватися не за відомчо-галузевим, а за територіальним принципом.

Виконання названих вимог сприятиме створенню надійної бази функціонування та налагодження чітко скоординованої роботи місцевих документно-інформаційних закладів, а отже, подоланню проблеми відсутності координації між ними, забезпеченню оперативного доступу як до локальних, так і до віддалених інформаційних ресурсів, подоланню "цифрового розриву" та суб'єктивних бар'єрів на шляху "інформація — споживач" і, зрештою — призведе до ефективної побудови регіонального інформаційного ресурсу, необхідного для формування єдиного національного інформаційного простору України.

Список використаної літератури

1. *Бібліотека та інформаційні ресурси в сучасному світі науки, культури, освіти та бізнесу: підсумки 12-ї Міжнародної конференції "Крим — 2006"* // Бібл. вісн. — 2005. — № 4. — С. 59.
2. *Вилегжаніна Т.* Кооперація бібліотек: проблеми і переваги / Тамара Вилегжаніна // Вісн. Кн. палати. — 2006. — № 1. — С. 4—6.
3. *Давидова І. О.* Національні інформаційні ресурси України: соціокультурні аспекти розвитку / І. О. Давидова // Вісн. Харків. держ. акад. культури. — X, 2004. — Вип. 12/13. — С. 178—189.
4. *Збірник наукових описових статей бібліотек, архівів та музеїв для 2-го тому довідника "Архівні установи України"*. — Івано-Франківськ: [б. в.], 2007. — 45с.
5. *Організація збору даних в Івано-Франківській області та розроблення технології оброблення і аналізу великих масивів інформації в автоматизованому режимі*: звіт про НДР / Івано-Франків. ЦНТЕІ. — Івано-Франківськ: [б. в.], 2007. — 50 с.
6. *Курас І.* Інформаційні ресурси України: стратегія розвитку / І. Курас // Бібл. вісн. — 2001. — № 1. — С. 2—6.
7. *Марчук Ю.* Один з підходів до розвитку інформаційного простору регіону / Юрій Марчук // Вісн. Кн. палати. — 1998. — № 5. — С. 20—23.
8. *Масляниця Й. У.* Інформаційні ресурси України: проблеми державного управління: монографія / Й. У. Масляниця, О. В. Соєнін, Л. Є. Шиманський — К.: НІСД, 2002. — 141 с.
9. *Нестеренко О. В.* Реалізація шляхів доступу до системи електронних інформаційних ресурсів органів державної влади / О. В. Нестеренко // Наук.-техн. інформація. — 2004. — № 3. — С. 3—10.
10. *Обвінцева Г. І.* Використання електронних інформаційних ресурсів УкрІНТЕІ в інформаційному забезпеченні наукових досліджень і розробок / Г. І. Обвінцева // Наук.-техн. інформація. — 2004. — № 3. — С. 14—16.
11. *Пояснювальна записка до паспорту державного архіву Івано-Франківської області станом на 1 січня 2007 року.* — Івано-Франківськ, 2007. — 25 с.
12. *Савіна З.* Електронні інформаційні ресурси бібліотек України: за результатами дослідження / З. Савіна, Л. Любаренко // Бібл. планета. — 2002. — № 2. — С. 3—6.
13. *Самохіна Н.* Організація інформаційних ресурсів для оптимізації їх використання / Наталія Самохіна // Бібл. вісн. — 2004. — № 5. — С. 17—20.
14. *Шарков С. В.* Региональная информатизация: методика и практика / С. В. Шарков // НТИ. Серия 1. — 1997. — № 8. — С. 21—25.

ІСТОРИЧНІ РОЗВІДКИ

УДК 030(091)

Енциклопедія "Британіка": складний шлях до світового лідерства

Наталія Черниш,
кандидат філологічних наук,
професор кафедри видавничої
справи і редагування
Української академії друкарства

Упродовж багатьох десятиліть фундаментальні довідкові видання компанії "Encyclopaedia Britannica" були фактично недоступними найширшим колам зацікавлених українських читачів. Ті лічені примірники "королеви енциклопедій" (а саме так у світі називають "Британіку", яку занесе-

но до "Книги рекордів Гіннеса" як найбільш вичерпний довідник усіх часів та народів), що зберігалися у кількох академічних книгозбірнях країни, були переважно застарілими і аж ніяк не могли задовольнити величезні читацькі потреби у багатоаспектних фактичних відомостях, уміщених там. Та й комплекти енциклопедичного видання були зазвичай неповними, окремі томи найавторитетнішого у світі довідника з тих чи інших причин (як розуміємо нині — ідеологічних) припадали пилом на полицях спецвідділів академічних бібліотек, де їх ховали від читацького загалу. Власне, до початку 90-х років ХХ століття, коли незалежна Українська держава увійшла у світовий інформаційний простір як повноправний член, репутація книговидавничого осередку "Encyclopaedia Britannica" — визнаного лідера у виданні енциклопедичної літератури — була у нашій країні швидше легендарною, ніж базувалась на реальному практичному досвіді використання підготовлених її працівниками до друку довідкових праць, серед яких чільне місце, без сумнівів, посідає "Британіка" — універсальна енциклопедія, що понад два століття тому започаткувала еру сучасних видань